

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

28 מרץ 2010

הפ"ב 1265/09 עו"ד לנדשטיין נ' גולן ואח'

הפ"ב 1314/09 גולן נ' עו"ד לנדשטיין

בפני כב' השופט יהודה פרגו

בעניין ה"פ 1265/09
(בקשה לאישור פסקי בורר)

המבקש עו"ד לנדשטיין

נגד

המשיבים 1. יהונתן-ששי גולן
2. אהרן כהןבעניין ה"פ 1314/09
(בקשה לביטול פסקי בורר)המבקשים 1. יהונתן-ששי גולן
2. אהרון כהן

נגד

המשיב עו"ד לנדשטיין

פסק דין1. **מבוא**

בתאריך 3.6.2003 נכרת הסכם בין עוה"ד יהונתן-ששי גולן, אברהם לנדשטיין וגלעד חריש, שעניינו חלוקת שכר הטרחה המגיע לכל אחד מעוה"ד על הטיפול בלקוחות מהיישוב קציר, בכל הקשור לתביעותיהם שהוגשו בגין ליקויי בנייה.

על פי הסכם זה, שכר הטרחה אמור היה להתחלק כך:

עוה"ד גולן וחריש יחדיו – 91%.

עוה"ד לנדשטיין – 9%.

לימים התגלה סכסוך בין הצדדים לעניין תשלום שכ"ט עו"ד לנדשטיין. למרות שכספי שכר הטרחה התקבלו אצל עוה"ד אהרון כהן ויהונתן גולן, השותפים יחדיו למשרד עורכי-דין, הם לא העבירו לעו"ד לנדשטיין את חלקו בשכר טרחה זה.

היות והמחלוקת לא באה על פתרונה, החליטו הצדדים לפנות להליך של בוררות בפני כב' השופטת (בדימוס) רות אליעז.

הצדדים ניסחו וחתמו על הסכם בוררות, בו נאמר בין השאר:

"הודעה והסכמה משותפת בעניין בוררות

בין: עוה"ד ששי גולן ו/או עו"ד אהרון כהן
שניהם ע"י ב"כ עו"ד אלי טיקטינסקי...

ובין:

עוה"ד אברהם לנדשטיין
ע"י ב"כ עו"ד רפאל פרקש..."

1. הצדדים מעבירים בזה בהסכמה ביניהם את כל הסכסוכים והמחלוקות שביניהם הנובעים מפרשית קציר להכרעה בבוררות, על פי [חוק הבוררות](#) התשכ"ח-1968 (להלן: "חוק הבוררות"), בפני כבוד הבוררת השופטת (בדימוס) גב' רות אליעז.
2. על הבוררות יחולו כל הוראות [חוק הבוררות](#), והתקנות שנתקנו על פיו, זולת אם הסכימו הצדדים אחרת בכתב במסגרת מסמך זה, או אם יסכימו בכתב אחרת בעתיד.
3. מסגרת הזמן לבוררות והוצאות הבוררות יקבעו בתיאום עם כב' הבוררות בישיבת הבוררות הראשונה."

מאחר ונבצר מכב' השופטת (בדימוס) רות שטרנברג-אליעז להמשיך ולקיים את הליך הבוררות, פנו הצדדים לבורר: כב' השופט (בדימוס) דניאל ארנסט.

הליך הבוררות היה ארוך וטעון מאד. ההקלטות של הדיונים, משתרעות על פני 1,557 עמודים מתומללים.

פסק בורר (חלקי) ניתן ביום 23.2.09. פסקי בורר נוספים ומשלימים ניתנו בימים: 16.3.09 ; 2.4.09 ; ו-17.5.09.

עתה, מונחות בפני שתי בקשות:

- בקשתו של עו"ד לנדשטיין לאישור פסק הבורר.
- בקשתם של עוה"ד יהונתן-ששי גולן ואהרון כהן, לביטול פסק הבורר.

2. הבקשה לביטול פסק הבורר

כללי

בקשתם של עוה"ד כהן וגולן לביטול פסק הבורר, מרובת טענות. כמעט כל עילות הביטול האפשרויות המופיעות בסעיף 24 [לחוק הבוררות](#) תשכ"ח-1968 (להלן: "החוק") הן נשוא בקשתם.

יאמר כבר עתה, בחנתי את טענות עוה"ד כהן וגולן, חלקן מצאו את ביטויין כבר בהליך הבוררות. אחרות ונוספות נטענו בהליך שבפני. עיינתי בפסק הבורר, בפרוטוקול הדיון ובסיכום טענות הצדדים. התרשמתי מאד מהעבודה הרבה אותה השקיע הבורר, כך גם מפסקי הבורר המפורטים והבהירים. הבורר נדרש להתמודד עם סוגיות וטענות רבות ועם משקעים רבים שבין הצדדים. הבורר התגבר עליהם בצורה הראויה להערכה. לא מצאתי בכל טענותיהם של עוה"ד כהן וגולן עילה לביטול פסקי הבורר. התרשמתי, כי אי שביעות רצון עוה"ד כהן וגולן מפסיקת הבורר, היא הגורם להעלאת טענות אלו, אשר בחלקן, לא נשמעו טרם ניתן פסק הבורר מיום 23.2.09, הוא הפסק המהותי המחייבם לשלם לעו"ד לנדשטיין, את שכר הטרחה המגיע לו. אז, ורק אז, פתחו עוה"ד כהן וגולן "במתקפה" על הבורר וסמכויותיו, כך גם על קביעותיו ומסקנותיו, הכל במטרה לא לכבד את הסכם שכר הטרחה עם עו"ד לנדשטיין, הסכם ש**מלכתחילה** לא הייתה להם כל כוונה לכבדו.

בפסק הבורר מיום 23.2.09, כותב הבורר כי:

"329...עורכי הדין גולן וכהן העידו כי לא התכוונו מלכתחילה, לקיים את ההסכם וראו עצמם נתונים לאילוץ ולסחיטה, ולא הודיעו על ביטול ההסכם, אלא שלוש שנים לאחר מכן..."

...

375 גולן וכהן טענו כי מראש לא התכוונו לבצע את ההסכם, אלא שלא הייתה להם ברירה ונאלצו לחתום על ההסכם מתוך אילוץ, כפיה,

וסחיטה וכו'. טענה זו לא ניתן לקבל. מדובר בעורכי דין מנוסים, במשא ומתן ארוך ובצדדים שהיו מודעים לכל העובדות ולכל המצב המשפטי".

עתה, כאשר חייב אותם הבורר לכבד את ההסכם, פתחו עוה"ד כהן וגולן חזית נוספת כנגד עו"ד לנדשטיין, הבורר ופסק הבורר. הכל במטרה להימנע מכיבוד הסכם שכר הטרחה וכיבוד פסקי הבורר.

לא מצאתי בהשגותיהם של עוה"ד כהן וגולן, עילה כלשהי לאי כיבוד פסק הבורר או לביטולו. נהפוך הוא: סבור אני כי יש לכבד את פסקי הבורר ולאשרם.

אדון בעילת הביטול הנטענות.

תקופת הבוררות

טענתם המרכזית של עוה"ד כהן וגולן כי פסק הבורר ניתן בחלוף המועד הקבוע בחוק לקיום הליך הבוררות. לטענתם, לא היתה הסכמה להארכת משך הבוררות מעבר לשנה מיום תחילתה. כפועל יוצא, כך טענתם, היה הבורר נטול סמכות להמשיך את הליך הבוררות וליתן פסקי הבוררות. מכאן עתירתם לביטול פסקי הבוררות מכוח סעיף 24(8) לחוק.

אני דוחה טיעון זה.

סעיף 24 לחוק קובע:

"בית המשפט רשאי, על פי בקשת בעל-דין (בחוק זה – בקשת ביטול), לבטל פסק בוררות, כולו או חלקו, להשלימו, לתקנו או להחזירו לבורר, מאחת העילות האלה:

...

(8) הפסק ניתן לאחר שעברה התקופה לנתינתו..."

בסעיף טו. לתוספת הראשונה, נאמר:

"על הבורר לתת את פסק הבוררות תוך שלושה חודשים מהיום שהתחיל לדון בסכסוך, או שנדרש להתחיל לדון בו על ידי הודעה בכתב של בעל-דין, הכל לפי המוקדם יותר, אולם רשאי הבורר להאריך את התקופה עד לשלושה חודשים נוספים."

סעיפים אלו, עליהם סומכים עוה"ד כהן וגולן אינם חלים בענייננו.

בסעיף 2 לחוק, נאמר:

"רואים הסכם בוררות כמכיל את ההוראות שבתוספת הראשונה ככל שהן נוגעות לענין, והוא כשאינן כוונה אחרת המשתמעת מן ההסכם."

בסעיף 3 להסכם הבוררות בין הצדדים נקבע:

"מסגרת הזמן לבוררות והוצאות הבוררות יקבעו בתיאום עם כב' הבוררת בישיבת הבוררות הראשונה."

ללמדך, כי הצדדים עצמם הם אלו שהיו אמורים לקבוע, בתיאום עם כב' הבוררת, את "מסגרת הזמן לבוררות".

בענייננו, הוכח לי כי הייתה הסכמה של הצדדים כי הבוררות, בשל מורכבותה, תתנהל למשך הזמן הדרוש עד לסיומה.

הסכמה זו של הצדדים הייתה הסכמה מפורשת אשר מצאה את ביטויה בתמליל פרוטוקול ישיבת יום 16.2.07 ובהתנהגות הצדדים בהמשך.

בישיבת הבוררות ביום 16.2.07, בפני כב' השופט (בדימוס) דניאל ארנסט, דנו הצדדים בנושא זה. עוה"ד כהן וגולן היו מיוצגים על ידי עו"ד טיקטינסקי ועו"ד לנדשטיין היה מיוצג על-ידי עו"ד פרקש:

"עו"ד טיקטינסקי: בגלל המגבלות של חוק הבוררות כדאי שאנחנו נסכים כאן על הקציבה וההערכה הנכונה של מסגרת הבוררות, שלא ניקלע אחר כך למצב שאנחנו מנהלים אותה על ריק, כמו שאומרים. כב' הבורר: זאת אומרת מעבר לטווח של שלושה חודשים? ננסה לצמצם את זה.

עו"ד טיקטינסקי: אני חושב שכבר חרגנו מהזמן הזה, ואני חושב שכדאי שהבוררות הזאת תחייב עד שנה, נאמר, מהיום שהתחלנו בהליכים.

כב' הבורר: אפשר עד שלושה חודשים נוספים מעבר לשלושה חודשים הראשונים. למה צריך את זה לשנה?

עו"ד לנדשטיין: אתם יזמתם את ההליך. נכון? אז אם אתם מגבילים את משך הזמן אתם יורים לעצמכם ברגל. כי אחרי שישה חודשים ויום הכל יתחיל מהתחלה. אני יודע שאתם רוצים לזרז את זה.

עו"ד טיקטינסקי: כמה שזה יקח יקח. אבל אנחנו כבר מעבר למסגרת שקבועה בחוק ואנחנו חייבים להגיע להסכמה. אנחנו לא יכולים לדעת מה יהיו התוצאות. זה יכול להיות לרעתנו ויכול להיות לטובתנו. סתם לנהל הליך?

כב' הבורר: אז מה החלטתם?

עו"ד פרקש: אנחנו לא עומדים על שלושת החודשים הללו וגם לא על ששה חודשים, נקווה שנגמור את זה מהר.

כב' הבורר: אתם רוצים לזרז אבל אתם לא עומדים על מועדים.

עו"ד טיקטינסקי: גם אנחנו לא עומדים על מועדים, ואנחנו מסכימים שהבוררות תיקח ככל שהיא תצטרך לקחת, בלי להאריך אותה באופן מלאכותי, אבל המועד של שלושה חודשים מאד כובל. אני מציע שנקצוב את זה עד שנה.

עו"ד פרקש: הקציבה לא קובע את המועדים שכב' הבורר ינהל את הבוררות. קציבה זה שתהיה מסגרת.

עו"ד טיקטינסקי: אני לא יודע אם אנחנו יכולים בגלל חוק הבוררות להגיד שאנחנו מורידים את המגבלה של שלושה חודשים ומסכימים, יכול להיות שזה לא תופס דבר כזה. לא בדקנו. לכן רצוי שניצור מספיק רחוק, שמה שלא יהיה לא נגמור את זה.

עו"ד פרקש: שלבורר תהיה סמכות להאריך ככל שידרש.

כב' הבורר: בסדר. ברגע שהם אמרו שהם לא עומדים על המועדים, אז המצב ברור.

עו"ד לנדשטיין: הייתה בוררות של שלוש שנים. זה בסדר. אם מסכימים זה טוב. לא צריך להגביל אותה בזמן, גם לא לסחוב אותה". (הדגשות שלי – י.פ.).

מדברי הצדדים עולה, כי היתה הסכמה מפורשת להארכת המועד ככל שדרוש, על מנת לסיים את הבוררות. היה זה עו"ד טיקטינסקי, ב"כ עוה"ד כהן וגולן, אשר אמר בדיון: **"כמה שזה יקח יקח... אנחנו לא עומדים על מועדים ואנחנו מסכימים שהבוררות תיקח ככל שהיא תצטרך לקחת"**. בקשתו של הבורר מן הצדדים - במכתבו מיום 24.2.09 - כי **"למען הסדר ולמרות שאשרתם בפרוטוקול בזמנו, אנא אשרו כי המועד לסיום הבוררות הוא עד סיומה בפועל"**, אינה גורעת מן ההסכמה אליה הגיעו הצדדים, כפי שמצאה את ביטוייה בפרוטוקול הדיון מיום 19.2.07. יש לראות בה זהירות יתר של הבורר, נוכח התמשכות הבוררות עקב המחלוקות והמשקעים הנכבדים שהתגלעו במהלך הבוררות, כדי הצורך בקיום מספר רב של ישיבות, שהשתרעו על פני 1,557 (!) עמודי תמליל.

אני דוחה את טענת עוה"ד כהן וגולן כי ההסכמה הייתה להארכת זמן הבוררות לשנה בלבד. אמנם בפתח דבריו בישיבת יום 19.2.2007 העלה עו"ד טיקטינסקי אפשרות זו, אך בהמשך, כאמור, באה ההסכמה כי משך זמן הבוררות יהיה ככל שיידרש.

נכון ובצדק רב, בהחלטותיו מיום 25.3.09 ומיום 2.4.09 דחה הבורר את טענותיהם של עו"ד כהן וגולן בנדון, עת קבע כי היתה הסכמה מפורשת של הצדדים על-פיה תימשך הבוררות ככל שצריך. באותן החלטות חוזר ומזכיר הבורר את הסכמות הצדדים כפי שמצאו את ביטויין בפרוטוקול הדיון מיום 19.2.07, אשר גם אפשרו לבורר להאריך את משך הבוררות, **"ככל שתצטרך לקחת"**.

בנוסף, מפנה הבורר לעמ' 900 לפרוטוקול מיום 29.10.07, ממנו עולה כי עו"ד טיקטינסקי היה מעוניין כי הבוררות תמשך עד תום. התנהגות הצדדים במהלך הבוררות תומכת אף היא את המסקנה כי זו הייתה כוונתם.

הדבר מצא את ביטויו בהחלטתו של הבורר מיום 25.3.2009. בהחלטה זו מציין הבורר את העובדה, ששני הצדדים המשיכו לנהל את הבוררות ולא העלו כל טענה בנדון, ומוסיף:

"5... ולאחר שניתן פסק הדין החלקי ולפני שנשלח הפסק לצדדים, הוצאה הודעה של הבורר לצדדים ובה נמסר כי הפסק מוכן ויש להעביר שכר טרחה, וכן נאמר: "למען הסדר ולמרות שאשרתם בפרוטוקול בזמנו, אנא אשרו כי המועד לסיום הבוררות הוא עד לסיומה בפועל".

6. שני הצדדים העבירו את התשלום ועו"ד לנדשטיין גם אישר את האמור לגבי המועד. עו"ד כהן לא אישר, אך לטעמי אישר בפועל, דהיינו, שילם את התשלום שנדרש כדי שיקבל את הפסק החלקי. מכאן המסקנה כי עו"ד כהן הסכים בהתנהגות להארכת המועדים, ובוודאי בכך שהמשיך להופיע לבוררות ולכתוב סיכומים מפורטים ותגובה לסיכומים, חודשים לאחר שהמועד חלף, לטענתו. הוא לא מחה, לא שלח מכתבים או הודעות בעניין זה והמתין בסבלנות לפסק, ולבסוף גם שילם את דמי הפסק במועד סמוך לפני שקיבל אותו. מכאן שמנוע

הוא בשלב זה מן הטענה בדבר המועדים, טענות שהעלה כנראה מאחר שהפסק אינו נושא חן בעיניו.

7. בנוסף: גם לאחר תום הישיבות, לאחר ששמיעת העדים הסתיימה, הצדדים הגישו בקשות למכביר. לדוגמא: בקשת עו"ד כהן וגולן ע"י עו"ד טיקטינסקי, מיום 14.9.08, ובו מתבקשת ארכה לסיכומיהם, ובין השאר נאמר שם: "המועד להגשת סיכומי התשובה הוא עד ליום 15.9.08, מועד זה נקבע בהסכמת שני הצדדים". מכאן שלא רק הסכמה במעשה יש כאן, אלא ביטוי בכתב להסכמה."

לעניין זה, מפנה כב' הבורר לספרה של כב' המלומדת פרופ' אוטלנגי "בוררות דין ונוהל" מהדורה 4 בעמ' 842:

"קביעת התקופה יכול שתיעשה, כאמור, בהסכם הבוררות. ברם, כמו כל הוראה מוסכמת, יכולים הצדדים לשנותה, בין בכתב ובין בהתנהגות. עבר המועד למתן הפסק, עלול הדבר לשמש עילה לבקש את ביטולו. אבל אם הצדדים לא העלו טענה זו בפני הבורר והמשיכו לבוא ולהתדיין בפניו – יש לראות בכך הסכמה מצידם להארכת המועד. אם בעל דין אינו מודיע לבורר, בכתב, מראש, שהוא ידרוש ביטול הפסק אם המועד למתן הפסק יעבור, הוא יהיה מנוע מלטעון זאת – בין כעילה להתנגדות לצו בדבר הארכת המועד, או בעילה לביטול הפסק, בשל מחדלו, הוא נחשב כמסכים למעשה להארכת המועד: מניעות מכוח התנהגות".

זאת ועוד, סעיף 26(ג) לחוק קובע לאמור:

"לא תשמע טענה של בעל דין שפסק הבוררות לא ניתן במועדו, אלא אם שמר לעצמו בהודעה בכתב לבורר לפני מתן הפסק את הזכות לטעון טענה זו."

"הרציונל העומד בסעיף 26(ג) לחוק הינו מניעת התנהגות אופורטוניסטית של מי מהצדדים להליך הבוררות אשר יעדיף להמתין ל'פסק הבורר ובמידה ופסק הבורר לטובתו – יחשה; יפסוק לרעתו – יבקש את ביטול הפסק'. (רע"א 2766/06 ננסי סבג נ. רחמים חדד (פורסם במאגרים משפטיים 21.1.08)

טענת עוה"ד כהן וגולן בדבר מועדי הבוררות ובדבר סמכותו של הבורר ליתן את פסק הבוררות הועלתה רק לאחר קבלת פסק הבוררות מיום 23.2.2009, מאחר ולא נחה דעתם מתוצאת פסק הבורר. אין להאזין לטענות אלו, בשלב זה של הדיון. בוודאי כאשר הן

מנוגדות למוסכם בין הצדדים אשר גם מצא את ביטוי בהתנהגות והתנהלות הצדדים במהלך הבוררות ועד למתן פסק הבוררות ביום 23.2.09.

אסכם ואומר: הליכי הבוררות נשמעו כדין ובסמכות, עד תום.

אין כל הצדקה לבטל את פסק הבורר מכוח סעיף 24(8) לחוק.

הסכם הבוררות

לטענת עוה"ד כהן וגולן עולה החשש, כי כאשר הועבר תיק הבוררות מכבי השופטת (בדימוס) רות אליעז, לכבי השופט (בדימוס) דניאל ארנסט, אבד הסכם הבוררות ולא הגיע אל כבי השופט (בדימוס) ארנסט. על כן, כך טענתם, ניתן פסק הבוררות שלא על-פי ההסכם ולא על-פי הדין המהותי.

אני דוחה את הנטען.

בין הצדדים היה קיים הסכם בוררות בכתב, על פיו גם התנהלה הבוררות.

בפסק הבורר מיום 2.4.09 כותב הבורר:

"10. באשר לטענה כי הסכם הבוררות אינו בתיק טענה המופיעה במכתבו של עו"ד כהן מיום 30.3.09: חזרתי ועברתי על התיק ומצאתי כי ביום 12.9.06 הועבר אלי מכתבו של עו"ד פרקש, שכתב כי בהסכמת עו"ד טיקטינסקי הוסכם להעביר הבוררות אלי. הצדדים חתמו על הסכם בוררות מצורף ואכן ההסכם צורף. הצדדים ביקשו כי ההסכם יחול גם בבוררות בפניי. עוד באותו יום הוצאתי פקס לצדדים עם הסכמתי לשמש כבורר והזמנה לדיון ראשון".

האם לא די בכך?

טענתו של עו"ד כהן כי חיפש בתיק ולא מצא את הסכם הבוררות אינה הוכחה כי הסכם זה אינו בנמצא ו/א כי לא היה מול עיניו של הבורר כנאמר בהחלטתו.

פסק הבורר שניתן, מתבסס על העובדות והראיות שהובאו בפניו, והוא ניתן בהתאם ל"הוראות הדין המהותי".

אין כל ממש בטענות עוה"ד כהן וגולן בנדון.

זכות הטיעון

לטענת עוה"ד כהן וגולן לא ניתנה להם ההזדמנות להביא בפני הבורר את תחשיביהם בטרם מתן פסק הבורר מיום 17.5.09.

אני דוחה טיעון זה.

בפסק הבורר מיום 23.2.09 נקבע:

"על גולן וכהן לשלם ללנדשטיין את חלקו בשכר הטרחה" (סעיף 395).

היות והתברר, כי עוה"ד כהן וגולן הסתירו מפני עו"ד לנדשטיין את הנתונים הכספיים, הציע הבורר שהצדדים או באי כוחם ישבו יחדיו, יערכו ביניהם התחשבות וינסו להגיע לעמק השווה. הבורר איפשר להודיע על הסכמה זו, תוך 15 יום:

"בהעדר הסכמה, יגישו הצדדים כל אחד בנפרד את חישוביו באשר לחישוב שכר הטרחה המגיע" וכי "על גולן לגלות אל כל הנתונים הדרושים לצורך חישוב שכר הטרחה, לרבות כל הסכומים ללא יוצא מן הכלל שקיבל במסגרת התיק, לרבות הפיצויים שנפסקו לתושבים ואשר נגבו או נתקבלו ע"י גולן; וכי את כל המידע עליו לתמוך באסמכתאות כגון דפי בנק, אישור רואה חשבון וכן הלאה". (סעיף 396).

נכון, כדיון, ועל פי סמכותו, נהג הבורר כאשר הורה לעוה"ד גולן להגיש תחשיב המפרט את כל התשלומים אותם קיבל, כשהם נתמכים במסמכים. זאת, כדי שניתן יהיה לקבוע מהו שכ"ט המגיע לעוה"ד לנדשטיין. לא היה מנוס ממתן הוראה זו נוכח הסתרת הנתונים, על-ידי עוה"ד כהן וגולן, מעוה"ד לנדשטיין וחריש, השותפים עמם בייצוג תושבי היישוב קציר. כפי

שקבע הבורר, לא היתה כל זכות לעוה"ד כהן וגולן למנוע שקיפות זו מעוה"ד לנדשטיין וקציר. בצדק אמר הבורר כי: **"אין טעם ממשי למנוע שקיפות כדי לברר מה הסכום שיש לשלם"**; וכי: **"לכשיוגש החומר לבורר הוא יבדק ובמידת הצורך תערך עוד ישיבה אחת, כדי לנסות ולברר את הסכום, אם יוותרו שאלות"** (סעיפים 394-396 לפסק הבורר).

הבורר קצב 30 יום לביצוע הוראותיו.

עוה"ד כהן וגולן, לא שיתפו פעולה עם עו"ד לנדשטיין, לא גילו ולא הציגו בפניו את המסמכים הרלוונטיים.

נוכח היעדר שיתוף פעולה זה, הגיש עו"ד לנדשטיין את תחשיב שכר הטרחה המגיע לו בהתבסס על הנתונים שהיו בידו. כך הורה הבורר שייעשה.

מנגד, עוה"ד כהן וגולן לא כיבדו את החלטת הבורר ולא הגישו תחשיב שכ"ט הנתמך במסמכים.

ביום 23/3/09 ניתנה החלטת הבורר, כי על עוה"ד גולן וכהן להגיב על חישובי עוה"ד לנדשטיין תוך 15 יום (נספח 31).

ביום 26/3/09 בשעה 16:40, שולחים עוה"ד כהן וגולן **"הודעה"** לבורר, בה הם חוזרים על טענתם, כי הבוררות הסתיימה וכי הם מבקשים **"לעכב את כל ההליכים עד להכרעה בבקשה לביטול הפסק שבכוונתו להגיש, ובמסגרתה נעתור גם לעיכוב ההליכים"** (נספח 22).

עו"ד לנדשטיין הגיב בכתב ל**"הודעה"** ודרש כי יינתן פסק בורר, המסתמך על תחשיביו.

בהחלטתו מיום 26/3/09 (ששוגרה לעוה"ד כהן וגולן בשעה 17:35) – החליט הבורר להזמין את הצדדים לדיון ביום 31/3/09 (נספח 32).

בישיבת יום 31/3/09 חזר עו"ד כהן על העמדה שמצאה את ביטויה ב**"הודעה"** לבורר, שנשלחה ביום 26.3.09, קרי, שהבוררות הסתיימה ועמה סמכותו של הבורר. עו"ד כהן הדגיש: **"התניצבותי היא לשלול סמכות הבורר"**.

גם לישיבה זו, לא התייצב עו"ד כהן עם מסמך חישובים הנתמך במסמכים כפי החלטת הבורר, למרות שנדרש לעשות כן. טענתו הייתה, שאין בהילות ודחיפות בהגשת מסמך זה; וכי על הבורר לעכב את המשך הליכי הבוררות על מנת לאפשר לו לפנות בנדון לביהמ"ש.

עו"ד פרקש (ב"כ עו"ד לנדשטיין) התנגד לבקשה וביקש כי ינתן פסק-דין.

התיק נדחה לעיון למתן החלטת הבורר.

ביום 2/4/09 ניתנה החלטת הבורר.

לעניין הנדון, נאמר, בין השאר:

- 12" ניתן להבין כי גולן וכהן מנסים להתנער מפסק שאינו נושא חן בעיניהם, בטענות שונות, ולעצור את השלמת הבוררות. כזכור למעשה הפסק החלקי שניתן, הוא הפסק המהותי הקובע את זכויות הצדדים. כך קבעתי בפסק החלקי, אך הנתונים לא סופקו ע"י גולן – כהן למרות ההזדמנות הנוספת שנתתי להם להכינם עד לישיבה האחרונה.
13. אני קובע, כפי שקבעתי בהחלטה קודמת, כי הבוררות לא נסתיימה. בדיון האחרון ביקש עו"ד פרקש פסק דין עקב אי ציות לפסק החלקי, שקבע מסירת התחשבות ע"י שני הצדדים. עו"ד פרקש העביר הודעה ובקשה בעניין זה ואילו עו"ד כהן לא העביר, אלא טען כי בהחלטת בנייים נוספת נקבע כי על החומר להיות בידיהם בישיבה ביום 31.3.09, ואז יקבע מועד ההגשה הסופי. אלא שגם בישיבה לא הסכים לקביעת מועד למסירת הנתונים אלא חזר עו"ד כהן וכפר בסמכות הבורר, וטען כי זו נסתיימה. עו"ד פרקש טען כי ממילא החומר לא מצוי בידי עו"ד כהן, בניגוד להחלטה, ולכן אין צורך במועד להגישו. לטענתו, לא ניתן להחזיק את המקל משני קצותיו, כי מבחינת כהן הבוררות נסתיימה ולכן ביקש לפסוק לפי התחשיב שהגיש. עו"ד כהן הודיע כי יפנו לבית המשפט וביקש כי הבורר יקבע כי הבוררות נסתיימה ואין לבורר סמכות עוד, וביקש ארכה להגשת בקשת ביטול בית המשפט.
14. מכל האמור עולה כי מנוי וגמור עם עו"ד כהן (וגולן) כי הבוררות נסתיימה, מכאן שאין סיכוי כי יגישו תחשיבים, כי לטעמם נסתיימה סמכות הבורר. מכאן שאין טעם במתן ארכה נוספת להגשתם (ארכה שלא נתבקשה). אני קובע כי הבוררות תסתיים עם מתן פסק בורות סופי ומכאן שיש ליתן פסק כזה.
15. בנסיבות, בהמשך לפסק החלקי שניתן, ניתן פסק דין סופי המחייב את עו"ד גולן וכהן לשלם לעו"ד לנדשטיין את הסכומים כפי שמופיעים בתחשיב של עו"ד לנדשטיין. פסק זה בא בנוסף (ולא במקום) הפסק החלקי ולפסיקתא החלקית מיום 16.3.09. ניתן להגיש פסיקתא לחתימתי הכוללת את כל רכיבי הפסק החלקי והסופי יחד, הסכומים יהיו צמודים בצירוף ריבית כחוק מהיום שהיה מיועד לתשלומם, (מועד חלוקת הכספים לתושבים בזמנו) וכן שכ"ט עו"ד בשיעור 10% + מע"מ מסכום הפסק וכן הוצאות הפרוטוקול וכו'."

אני מאמץ את קביעת הבורר. לעוה"ד כהן וגולן ניתנה מלוא האפשרות לכבד את החלטת הבורר, קרי, להגיש את התחשיב עם המסמכים התומכים. הבורר נתן להם אף הזדמנויות נוספות לעשות כן, הגם שלא כיבדו את פסק הבורר מיום 23.2.2009.

עוה"ד כהן וגולן סירבו לכבד את פסק הבורר, לא שיתפו פעולה עם עו"ד לנדשטיין; לא הציגו בפניו את המסמכים הרלוונטיים; לא הציגו מסמכים אלו בפני הבורר; ולא הגישו תחשיב שכ"ט המתבסס על המסמכים כפי הנחיית הבורר. במקום לבצע את החלטת הבורר, הם התבצרו בעמדתם כי הבוררות הסתיימה וכי לבורר אין סמכות להמשיך ולדון בתיק.

נכון עשה הבורר שלא המתין עוד לעוה"ד כהן וגולן, וביום 2.4.09 נתן פסק בורר המתבסס על תחשיבו של עו"ד לנדשטיין.

אני דוחה את טענתם של עוה"ד כהן וגולן, כי נוכח החלטת הבורר מיום 23.3.09, שאיפשרה להם להגיב על חישובי עו"ד לנדשטיין תוך 15 יום, החלטת הבורר מיום 2.4.09 ניתנה טרם עת. החלטת הבורר מיום 23.3.09, אין משמעה מתן היתר לעוה"ד כהן וגולן להגיש את שהחסירו עד כה (תחשיב שכ"ט), אלא רק מתן אפשרות להגיב לתחשיב אותו הגיש עו"ד לנדשטיין. מהמכתבים והפניות של עוה"ד כהן וגולן לבורר, כך גם מהדיון שהתקיים בפני הבורר מיום 31/3/09 היה ברור כי עוה"ד כהן וגולן אינם מתכוונים למלא אחר החלטות והוראות הבורר וכי כל מטרתם היא למנוע את המשך הליכי הבוררות ולעכבם עד לפנייתם לבית המשפט. הדבר אף מצא את ביטויו והתחדד בישיבת יום 31.3.09. משהתברר לבורר בישיבת יום 31.3.09 כי אין בכוונת עוה"ד כהן וגולן להגיש את תחשיביהם ו/או להגיב על תחשיב עו"ד לנדשטיין, וכי כל רצונם הוא לעכב את המשך הדיון ללא מילוי אחר פסק הבורר, רשאי היה הבורר ליתן את פסק הבורר ביום 2.4.09 מבלי להמתין עוד.

אין לעוה"ד כהן וגולן להלין, אלא על עצמם, כי פסק הבורר שניתן ביום 2.4.09, ניתן בהיעדר תחשיביהם.

בכך עדיין לא הסתיים הדבר.

בעקבות פסק הבורר מיום 2/4/09, פנו עוה"ד כהן וגולן לבורר בבקשה לבטל את פסק הבורר.

בתאריך 6/4/09 הם פונים פעמיים בנדון לבורר.

על פנייתם הראשונה, משיב הבורר :

6/4/09" החלטה

1. גולן וכהן הודיעו פעמים רבות בתקופה האחרונה, בכתב ובעל פה בישיבה כי סמכות הבורר נסתיימה והבוררות נסתיימה.
2. גם האמור בבקשה זו בסעיף 13 ממשיך את הקו שנקטו בו, דהיינו : "אין לבורר סמכות אלא אם יקבל החלטות שהן לטובתנו".
3. גולן כהן חייבים לגבש עמדתם. אין מקום שימשיכו להחזיק את המקל משני קצותיו. נוצר חשש כי כל מטרת הבקשות בשלב זה אינה אלא להרוויח זמן.
4. הפסיקה והספרות שהובאו, רלוונטיות רק אם יש לבורר סמכות ויש בקשה אמיתית שימשיך לדון ולקבל החלטות.
5. לכן יודיעו גולן כהן עמדתם בתוך 24 שעות בענין הנ"ל (הסמכות).
6. בשולי הדברים יש לציין כי ניתנה מלוא ההזדמנות להגיש נתונים אשר לא הוגשו".

ביום 6/4/09, ובהמשך להחלטה זו פונים עוה"ד כהן וגולן לבורר פעם נוספת בפנייתם זו מודיעים עוה"ד, לראשונה :

- 1" מאחר וכב' הבורר כבר קבע כי הנו מוסמך להמשיך ולדון בתיק, אין אנו מתווכחים עם כבודו ביחס לקביעה זו ואנו חפצים להגיש החשבונות ותגובה לתחשיב הנתבע.
2. סברנו כי הדבר לגיטימי לטעון בפני הבורר שסמכותו הסתיימה, אך משעה שכב' הבורר הכריע בסוגיה זו ולא קיבל את עמדתנו, אנו חפצים להגיש חשבונות".

היכן היו עוה"ד כהן וגולן עד כה??

בהחלטה נוספת באותו יום – 6/4/09 שעה 17:00, - נאות הבורר לאפשר לעשות כן לפני משורת הדין.

"למרות האמור, ולפנים משורת הדין ניתנת אפשרות לעוה"ד גולן – כהן להגיש את התחשיבים והמסמכים עליהם הם מסתמכים, דפי בנק,

**אישורי רו"ח וכו' במסגרת בקשה לתיקון חישוב, עד יום 124/4/09.
עותק מכל החומר יועבר ישירות ובמקביל לעו"ד פרקש לתגובתו."**

חסד עשה הבורר עם עוה"ד כהן וגולן, עת לפנים משורת הדין איפשר להם להגיש את תחשיביהם למרות פסק הבורר שניתן ביום 2.4.09. ספק בעיני אם היה מקום לנהוג כך.

עוה"ד כהן וגולן הגישו "תחשיב". עו"ד לנדשטיין הגיב לתחשיב זה.

עתה, כאשר ניתנה לעוה"ד אפשרות להגיש את תחשיביהם - לפנים משורת הדין – והם עשו כן, אין כל עילה לטענה כי לא היה להם יומם בפני הבורר בנושא זה.

בתאריך 17/5/09 – ניתנה ע"י הבורר החלטה – **"השלמת פסק"**.

בהחלטה זו בחן הבורר את התחשיב שהוגש ע"י עוה"ד כהן וגולן.

הסתבר, כי גם הפעם לא הגישו עוה"ד כהן וגולן תחשיב בהתאם להחלטת/פסק הבורר. בהחלטתו מציין הבורר, בין השאר, כי בתחשיב לא נכללו מסמכים מהותיים וחיוניים, הנמצאים בידיהם של עוה"ד כהן וגולן, מהם ניתן ללמוד אלו סכומים קיבלו עורכי הדין. התחשיב שהוגש מהווה בעיקר טענות, מבלי שצורפו המסמכים והנתונים הממשיים. חלק מן המסמכים הוגשו, כששמות הלקוחות מחוקים מטעמי חיסיון לא ברור, לנוכח העובדה שעו"ד לנדשטיין הוא שותף בתיק. לסיכום, כדברי הבורר: **"בחומר שהוגש רב הנסתר על הגלוי" והרושם הוא שגילו טפח והסתירו טפחיים"**.

נוכח האמור, מחליט הבורר להעדיף את התחשיב אותו הגיש עו"ד לנדשטיין על פני התחשיב של עוה"ד כהן וגולן, תוך שהבורר מציין כי הנתונים אותם הציגו עוה"ד כהן וגולן אינם מתאימים למכלול העדויות בבוררות עצמה ולמכלול הראיות בתיק.

הבורר רשאי היה לנהוג כך, ואין פגם בהחלטה זו.

פסקי הבורר

עוה"ד כהן וגולן מעבירים ביקורת על קביעותיו ומסקנותיו של הבורר בהחלטות ובפסקי הבורר שניתנו וטוענים כי הם גורמים לעיוות דין, ובניגוד ל"תקנת הציבור".

אני דוחה את הנטען.

טענה בדבר טעות משפטית או עובדתית בפסק הבורר, אינה עילת ביטול על פי סעיף 24 לחוק הבוררות, הגם שלגוף העניין, לא מצאתי טעות שכזו. כך גם לא דבר-מה הנוגד את

תקנת הציבור. פסקי הבורר מתבססים על הראיות שנשמעו והובאו בפניו, על החוק והדין המהותי.

יפים לענין זה הדברים שנאמרו ברע"א [6187/93](#) לה"ב לשכת העצמאים בישראל נ' יעקב ורקר תק-על (1)94, 1242, עמ' 1243 :

"הביקורת השיפוטית מוגבלת לעשר עילות אלה [עילות הביטול המופיעות בסעיף 24 לחוק הבוררות] שרק הן מהוות עילות לביטול הפסק (ס' אוטולנגי, בורות – דין ונוהל (מהדורה שלישית, תשנ"א) 428).

המאפיין עילות אלה הוא התייחסותן לתקינותו של הליך הבוררות, להבדילו מתוכן הפסק עצמו. בכך יש הבדל מהותי בין עילות הביטול על-פי חוק הבוררות לבין עילות הביטול על-פי פקודת הבוררות שקדמה לו, שעיון נמנתה העילה של "טעון על-פני הפסק, היינו, טעות שניתן להבחין בה מקריאת הפסק ללא זיקה לראיות שבאו בפני הבורר" (י' זוסמן, דיני בורות (מהדורה שניה, תשכ"ח) 140). עילה זו פתחה פתח להתערבות רחבה יתר על המידה בפסק הבורר והשופט זוסמן אמר עליה כי "בתי- המשפט השלימו עימה רק 'בצער' באשר יש בה כדי לגרוע מן העקרון הרצוי של סופיות הבוררות" (ע"א [333/60 גירון נ' שטרנפלד, פ"ד טו 357, 351](#)).

מגמת חוק הבוררות הייתה לתקן את הליקויים שנתגלו בפקודת הבוררות, אשר מנעו את הפיכת הבוררות לאמצעי מהיר ונוח ליישוב סכסוכים, היכול לשמש אלטרנטיבה להתדיינות בבית-משפט. בגדר תיקונים אלה, הוגבלו עילות ההתערבות. תכלית הוראת סעיף 24 ממנה מתבקש כי טעות בפסק – משפטית או עובדתית – אינה עוד עילת ביטול, נועדה "לשריין את (פסק הבורר) מפני התערבות שיפוטית חיצונית" (השופט ש' לוי בע"א [388/81](#) טימורים – מושב שיתופי להתיישבות חקלאית בע"מ נ' משתלות ויימן ואח', פ"ד לו 253, 258 (4) ובכך למנוע פגיעה בעיקרון המורה כי הבורר הוא הפוסק הסופי. לעניין זה ציין השופט אור ברע"א [113/82 חברת נתיבי איילון בע"מ נ' יהודה שטאנג ובניו בע"מ, פ"ד מה 511, 516](#) (5) :

"אכן, עיון בעילות הבוררות המפורטות בסעיף 24 לחוק יגלה, שעיקרן הוא בדיקת תקינותו של הליך הבוררות במסגרת המוסכם בין הצדדים, ואין הן מיועדות לבחינתו של תוכן הפסק... באשר לתוכן הפסק, בעניין זה, סמכו הצדדים על הבורר, שידע לבור דרכו ולהגיע לתוצאה ההולמת".

וראה גם 318/85 כוכבי נ' גזית קונסיליום השקעות ופיתוח בע"מ, פ"ד מב (265) (3), 274; ע"מ 816/88 המועצה האזורית מעלה יוסף נ' תישראל בע"מ, פ"ד מה (131), 124 (3); רע"א 1512/92 קירת נ' נזר (טרם פורסם) 4; אוטולוגי, שם, 425". (הדגשה שלי – י.פ.).

בספרו "אופק חדש בבוררות דיני בוררות עם ערכאת ערעור" בעמ' 299, כותב המלומד ישראל שמעוני:

"אם בהסכם הבוררות קבעו הצדדים כי הבורר יפסוק על פי הדין המהותי בישראל, יהא הבורר מחויב לפעול על פי דיני החוזים ולכבד את ההסכמים שנערכו בין הצדדים. אם פסק בניגוד לאותם הסכמים, יבוטל פסקו.

אפילו טעה הבורר בפירוש הדין, הרי הלכה היא כי טעויות בפירוש הדין וביישומו מצד הבורר, אשר לגביו הותנה בהסכם הבוררות שיפסוק בהתאם לו, אין בהן כדי להוות עילה לביטול על פי סעיף 14 (7) לחוק. בית המשפט לא יחליף את שיקול דעתו שלו בשיקול דעת הבורר. אם הבורר חויב לפסוק על פי הדין – עליו לעשות כן. אם התעלם מן הדין במכוון, יבוטל פסקו. הלכה היא, כי רק אם התעלם הבורר מהדין, להבדיל משיקול דעתו של הבורר, יהיה בכך כדי להקים את עילת הביטול השביעית.

אין בית המשפט מחליף את הבורר בכתיבת הפסק, אם הבורר טעה, שכן אין בית המשפט משים עצמו כערכאת ערעור על פסק הבורר."

הבורר הכריע בכל אחד מן העניינים שנמסרו להכרעתו. אין בכוונתי להעמיד לביקורת ולהתייחס לכל קביעותיו העובדתיות והמשפטיות הגם שהן מקובלות עלי.

הבורר רשאי היה להחליט ולקבוע כי הוא לא דן בהסכם הראשון משום שההסכם השני ביטל את ההסכמים הקודמים וכי גם עו"ד גולן עמד על כך שההסכם השני יבטל את ההסכם הראשון. הבורר היה רשאי להחליט ולקבוע, כי עו"ד גולן לא חתם על ההסכם השני תחת אילוץ, סחיטה או עושה.

כדין ובסמכות נהג הבורר כאשר לצורך ההכרעה במחלוקת שבין הצדדים העמיד למבחן את העדויות שהובאו בפניו, לרבות התרשמותו מבעלי הדין והעדים שהעידו. הבורר היה רשאי להעדיף את גרסת עוה"ד לנדשטיין על פני גרסת עוה"ד כהן וגולן.

בפסק הבורר רשאי היה הבורר להזכיר ולתמוך מסקנותיו, בין השאר, גם בהתנהלות עוה"ד גולן, לפי עוה"ד חריש שותפו לעסקה זו ומר אטיאס שהביא את התיק למשרד, אשר הביא לקיומם של הליכי בוררות בין עו"ד גולן לעו"ד חריש והגשת תביעה של אטיאס כנגד עו"ד גולן.

אינני מתרשם מההסדרים אליהם הגיע עו"ד גולן עם עו"ד חריש ומר אטיאס, שאת תצהירו מבקשים עתה עוה"ד גולן וכהן לצרף לאחר שהבוררות הסתיימה.

בפסק הבורר מיום 23/2/09 נאמר:

"368. ... בסופו של דבר, טוען גולן כי הגיע להסכמה נפרדת עם עו"ד חריש, בלא שעו"ד חריש ויתר, או גרע מחלקו דבר לטובת עו"ד לנדשטיין, וחריש קיבל סכום שאינו קשור לא למה שקיבלו בבית המשפט ולא לאחוזים עם לנדשטיין, אלא סכום שהושג בפשרה של חריש מול גולן.

369. אכן, התנהלות זו מבחינת גולן היא התנהלות עדיפה. לא רק שנראה שחלקו של חריש הצטמצם, אלא שגולן גם שמר בידו את מלוא חלקו של לנדשטיין וכן, כפי שנאמר, הוציא את חריש מהעימות והגיע איתו להסכמה על מניעת מחלוקות, באופן שמנע מחריש לפתוח חזית מול גולן, ובמידה מסוימת, גם מנע ממנו להעיד בצורה אחרת משהעיד בבוררות. בהסכם שהושג, הבטיח גולן לעצמו שעדותו של חריש תהיה קורקטית ולא תופנה נגדו. ואכן חריש עשה מאמצים להישאר אובייקטיבי ומרוחק מהסכסוך, אולם, כאמור, מבין השורות, ולמעשה גם אמר זאת בקיצור, לא היה שבע רצון מהתנהלותו של גולן מולו".

על רקע האמור, יש גם לקרוא את תצהירו של מר אטיאס מיום 5/11/09, חודשים רבים לאחר שהבוררות הסתיימה.

בתצהירו של מר אטיאס נאמר:

"גולן וכהן מעולם לא התחייבו כלפי לתשלום שכר או הוצאות כלשהן בתיק קציר... וכי כל הבטחה שניתנה, ניתנה על ידי מר חריש בלבד, מעולם לא ראיתי בעוה"ד גולן ו/או כהן כמי שחייבים לי דבר מה".

אם כך היה הדבר – מדוע הוא הגיש את התביעה הכספית לביהמ"ש בחדרה גם כנגד גולן כהן?? מדוע לא הגיש את התביעה רק כנגד עו"ד חריש?? מדוע שילמו גולן וכהן למר אטיאס כספים לפני משורת הדין??

אינני מתיר צירוף תצהירו של מר אטיאס, כראיה נוספת. אין לסמוך על תצהיר זה לצורך הדיון שבפני, בוודאי כאשר הוא נערך לאחר מתן פסקי הבורר שעניינם המחלוקת בין עוה"ד לנדשטיין כהן וגולן בדבר שכ"ט המגיע לעו"ד לנדשטיין, ולא בנוגע לפיצוי לו היה זכאי מר אטיאס.

הבורר רשאי היה לתמוך, בין השאר, את פסק הבורר על עדות של עו"ד חריש השותף עם עוה"ד כהן וגולן בייצוג תושבי היישוב קציר, בוודאי כאשר מדובר בעד אותו העידו עוה"ד.

אני דוחה את ניסיונם של עורכי הדין כהן וגולן, לפגוע באמינות עדותו של עו"ד חריש משום העובדה שעו"ד לנדשטיין תורם, מזה שנים רבות, לעמותת צדקה בראשה עומדים עו"ד חריש ואשתו. מהתצהיר אותו הגיש עו"ד חריש, ומתגובתו של עו"ד לנדשטיין, עולה, כי מדובר בתרומה לעמותת "בשובע", וכי העמותה מקבלת תרומות רבות מאלפי תורמים מכל שכבות הציבור בהיקף של מעל 12 מליון שקל בשנה, בנוסף לתרומות מזון וציוד בהיקף של עשרות שנים. כל התרומות מתבצעות אך ורק ביוזמת התורם ללא כל פניה בכתב. בחודש מאי 2002 עת קיבל עם רעייתו את "יקיר לשכת עוה"ד" פרסם ראש הלשכה דאז בעיתון הלשכה קריאה לעורכי הדין לתרום לעמותה.

תרומותיהם של עו"ד לנדשטיין ורעייתו לעמותה זו החלו עוד בשנת 2002 בנסיבות מצערות כתרומת צדקה לזכר בתם הבכורה ז"ל שנפטרה בדמי ימיה. מאז 2002 תורמים עו"ד לנדשטיין ורעייתו, באופן סדיר ושוטף, אחת לחודש, באמצעות הוראת קבע. אמנם, עקב טעות טכנית, תרומות אלו הופסקו לתקופה קצרה, אך משנתגלתה הטעות, היא תוקנה והתרומה המשיכה כסידרה.

בתצהירו מציין עו"ד חריש:

"5. לא אוכל לזכור כיום כיצד הכרתי לראשונה את עו"ד לנדשטיין, אך מעולם לא היה לי כל קשר אישי עמו, ולמיטב זכרוני לא היה לי עמו קשר מקצועי, למעט בפרשת קציר וספחיה המצערים.

6. בדיעבד, שנים רבות לאחר שעו"ד לנדשטיין החל בתרומותיו, פגשתי את לנדשטיין באירוע כלשהו, ולמיטב זכרוני אמר לי שתרומות אלה הן לעילוי נשמת בתו ז"ל שנפטרה בדמי ימיה.

...

10. אין ולא היה, ולא יכול היה להיות כל קשר בין תרומות לנדשטיין לעמותה וכל עניין הקשור בפרשת קציר ו/או לגולן וכהן, ובודאי לא היה לכך כל קשר לעדותי בפני הבורר בסכסוך שבינו ובין גולן וכהן. עדותי היתה עדות אמת והאמת בלבד, וכך גם קבע כב' הבורר.

...

13. טענותיהם של גולן וכהן בעניין תרומות לנדשטיין לעמותות לשובע מבישות אותם ולא ראוי היה להעלותם על בדל מחשבתם, אך לצערי, וכיום, ובהכירי אותם ואת דרכי פעולתם הנואלות, איני מתפלא עוד.

14. יצוין שטענות אלה הועלו בימים אלה ע"י גולן וכהן גם במסגרת הליך הבוררות שביני ובינם, העוסק בסכסוך, שלמיטב ידיעתי התגלע, רק לאחר מתן עדותי בהליך הבוררות שבין לנדשטיין וגולן וכהן. במסגרת זאת, וביוזמתי ובאישור לנדשטיין, מסרתי לגולן וכהן את העתקי כל הקבלות שהוציאה עמותת לשובע לעו"ד לנדשטיין."

נכון וטוב עשה הבורר שלא ייחס כל חשיבות לנושא התרומות, עת עלה הדבר במהלך הבוררות. כנראה שאצל עוה"ד כהן וגולן "המטרה מקדשת את כל האמצעים".

פסקי הבורר בעניינו של עו"ד אהרן כהן

לטענת עוה"ד כהן וגולן, עוה"ד כהן אינו צד לבוררות ולכן לא יכול היה להיות חלק מפסק הבורר.

אני דוחה טיעון זה.

על הסכם השכר הטרחה אמנם חתומים עוה"ד לנדשטיין, גולן וחריש, אולם, עוה"ד גולן וכהן, שותפים במשרד עורכי-דין, ועל פי סעיף 20 לפקודת השותפויות (נוסח חדש) תשל"ה-1975, הם חבים, ביחד ולחוד, בכל החיובים שהשותפות חבה בה.

על כן, ולא בכדי, עו"ד כהן הוא צד להסכם הבוררות אשר נחתם:

"הודעה והסכמה משותפת בעניין בורות"

בין: עוה"ד ששי גולן ו/או עוה"ד אהרן כהן
שניהם ע"י ב"כ עוה"ד אלי טיקטינסקי

ובין: עוה"ד אברהם לנדשטיין
ע"י ב"כ עוה"ד רפאל פרקש

הואיל ועוה"ד ששי גולן ואהרן כהן ניהלו יחדיו תביעה, ועודם מנהלים ערעור והליכם שונים בקשר עם ליקויי בניה ונושאים דומים, הכל כנטען בכתבי הטענות באותם עניינים, עבור 137 משתכנים מהישוב קציר (להלן: "פרשית קציר").

הואיל ובין עוה"ד גולן ו/או כהן לבין עוה"ד לנדשטיין נחתמו הסכמים בקשר עם העניין הנ"ל.

הואיל ובין הצדדים נתגלעו סכסוכים ומחלוקות לגבי תקפם של ההסכמים, ולגבי ההתנהלות וההתנהגות של מי מהצדדים כלפי משנהו בקשר ובמהלך העניין הנ"ל.

...

1. הצדדים מעבירים בזה בהסכמה את כל הסכסוכים והמחלוקות שביניהם הנובעים מפרשית קציר להכרעה בבוררות, על פי **חוק הבוררות** התשכ"ח-1968 (להלן: "חוק הבוררות"), בפני כבוד הבוררת השופטת (בדימוס) גב' רות אליעז'.

בדיונים שהתקיימו בפני הבורר, ייצג עו"ד אלי טיקטינסקי את עוה"ד ששי גולן ועוה"ד אהרן כהן, ואת שניהם.

כבעל דין, לקח עו"ד כהן חלק פעיל במהלך כל הבוררות והעיד בפני הבורר.

בתצהיר העדות הראשית אותו הגיש עו"ד כהן במסגרת הבוררות הוא כותב:

2. "עו"ד יהונתן גולן ואנוכי, (להלן – "התובעים") מנהלים משרד עורכי דין, שהתמחותו בליקויי בניה.

3. אנו ייצגנו את לקוחותינו בתביעת ליקויי הבניה והיינו אמורים לקבל שכר טרחה עבור פועלנו בהתאם להסכמי שכר הטרחה עם הלקוחות, שהיו מבוססים בעיקרם על אחוזים מסכום הזכיה".

בהמשך התצהיר הוא מפרט, בלשון רבים, את טענותיהם כלפי עו"ד לנדשטיין ומדוע לטענתו אין לשלם לעו"ד לנדשטיין את שכר טרחתו.

תצהיר דומה הגיש עו"ד גולן.

בהתכתבויות השונות, עת פנה עו"ד כהן אל הבורר, ההתכתבות היתה בלשון רבים, **בשמו** ובשם עו"ד גולן.

אין כל חשיבות לכך שבכותרת התביעה שהגיש עו"ד לנדשטיין לבוררת הופיע עו"ד גולן בלבד. ברי, כי הבוררות התנהלה בין עוה"ד לנדשטיין, כהן וגולן.

בהחלטתו מיום 25.3.09, עת נדרש הבורר לסוגיה זו, נאמר:

"1) **בהסכם שבין הצדדים שכונה "הודעה והסכמה משותפת בענין בוררות"** הצדדים הם גולן וכהן מצד אחד ולנדשטיין מצד שני. ההסכם חתום ע"י עו"ד טיקטינסקי "ב"כ עוה"ד גולן וכהן ועו"ד פרקש ב"כ לנדשטיין. הסכם זה הוא הבסיס לבוררות אשר הועברה כפי שהיא מכב' הבוררת רות אליעז' אלי להמשך השמיעה שהיתה בשלבים ראשוניים בלבד, כמו כן לאורך כל הבוררות בפניי הופיעו גולן וכהן כמקשה אחת וע"י מייצג אחד, מכאן די באמור כדי לקבוע כי גם עו"ד אהרן כהן היה צד לבוררות".

מסכים אני עם החלטתו של הבורר, המתיישבת עם המפורט לעיל.
אין כל פגם בפסקי הבורר. עו"ד כהן היה צד לבוררות ופסקי הבוררות חלים גם עליו, הכל כפי שפסק הבורר.

3. אישור פסקי הבורר

לא מצאתי כל הצדקה לביטול פסקי הבורר ו/או נימוקים המצדיקים אי-אישורם.
אני מחליט לאשר את פסקי הבורר.

4. סוף דבר

אני דוחה את הבקשות לביטול פסקי הבורר.
אני מאשר את פסקי הבורר שניתנו בתאריכים 23/2/09, 16/3/09 / 2/4/09 ו- 17/5/09.
אני מחליט לחייב את עוה"ד כהן וגולן, ביחד ולחוד, לשלם לעוה"ד לנדשטיין את הוצאות ההליכים שהתקיימו בפני במסגרת ה"פ 1265/09 ו ה"פ 1314/09, לרבות שכ"ט עו"ד בסך כולל של 50,000 ₪ כשסכום זה נושא הצמדה וריבית חוקית מהיום ועד התשלום המלא בפועל ובתוספת מע"מ כחוק.

**ניתן היום, י"ג בניסן התש"ע, 28 מרץ 2010, בהעדר הצדדים.
המזכירות תשלח העתק מהחלטה זו לצדדים.**

יהודה פרגו 1265/09-54678313

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה

[הודעה למנויים על עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו - הקש כאן](#)